

Caracterizarea personajului Otilia din romanul Enigma Otiliei de George Calinescu

Din ce limpezimi ale trecutului stins se va fi inchegat, in mintea autorului, chipul suav al Otiliei?

Se intretaiase, de mult, pe "ulita copilariei" cu o alta Otilie (care ii era ruda); mai tarziu, i s-a nascut in suflet chipul Otiliei din roman: "in multitudinea imaginilor suave ale femeii, una, imprecisa, fireste, domina: fata cu parul ca un fum, exuberanta si reflexiva, culta, nebunatica, serioasa, meditativa, muzicanta (si Otilia copilariei canta la pian, Dumnezeu stie cum). Ori de cate ori admiratia mea a inregistrat o fiinta feminina, in ea era un minimum de Otilie".

Romanul incepe si se incheie cu cate o imagine a Otiliei (reconstituata de personajul-martor Felix Sima).

Prima Otilie (cea vie) ii aFata tanarului sosit in strada Antim "un cap prelung si tanar de fata, incarcat cu bucle, cazand peste umeri" si ii intinde cu franchete "un brat gol si delicat"; ultima Otilie (cea din fotografia pe care Pascalopol i-o arata lui Felix, in tren), este imaginea neinsufletita a unei doamne frumoase, cu linii fine, dar care nu mai era Otilia de altadata, isi pierduse inefabilul. Vraja se risipise in curgerea vremii, iar timpul magic ramasese doar in cuvintele fetei de alta data: "Noi nu traim decat cinci-sase ani!"

intre cele doua momente se incheaga chipul Otiliei: faptura apartinand vietii si visului adolescentin, imaginea fetei' "este inconjurata, permanent, de o aura misterioasa, este pusa sub semnul tainei, pentru fiecare tanar, fata pe care a iubit-o la optsprezece ani, ramanand o enigma.

in fiecare pagina a romanului, se simte prezenta suava si invaluitoare a acestei fapturi gingase - amestec de exuberanta si seriozitate, nebunataca si.nestatornica asemeni trecatoarei tinereti: alergand prin gradina, catarandu-se pe stogurile de fan de la mosia lui Pascalopol, sau revarsandu-si prea plinul sufletesc in acordurile tumultuoase ale pianului, Otilia reprezinta insasi feminitatea.

Din aceasta trasatura deriva gustul ei pentru lux, placerea calatoriilor, capriciile marunte si chiar o anume doza de irational (la fel de fermecator) in atitudini si comportament ("imi vine uneori sa alerg (...) sa zbor (...). Vrei sa fugim? Hai sa fugim!").

Tot din feminitate se naste abilitatea cu care Otilia evolueaza intre iubirea platonica, aproape mistica a lui Felix si cea potolit-crepusculara a lui Pascalopol. Toti cei din jur (inclusiv mos Costache) sunt subjugati de aceasta feminitate debordanta si invaluitoare si cauta sa-i faca pe plac Otiliei.

Total dezinteresata de banii si de averea lui Giurgiuveanu, sincera si sensibila la suferinta (scena atacului cerebral pe care-l are Costache), Otilia are un suflet de artista, traird uneori lent, alteori

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

intens, asa cum canta la pian.

Eroina lirica de mare clasa, capabila de sentimente profunde si alese, uitand si iertand raul, daruindu-le celor din jur lucrurile si zambetul ei, Otilia reprezinta, pentru Felix, "un factor feminin care-i lipsise".

Conventia vietii privita ca un joc este doar aparenta: esentialmente, Otilia este inteligenta, profunda si responsabila: dupa noaptea pura a logodnei lor mistice, Otilia dezvaluie, in scrisoarea catre Felix, motivul plecarii ei: teama de a nu fi "o dragoste nepotrivita pentru marele lui viitor".

Ca si in lirica eminesciana a visului de iubire, cei doi tineri s-au intalnit, o clipa, in inalt, ca doua pasari albe care se despart apoi, zburand pe traiectorii diferite.

Lasandu-si iubitul "cufundat in stele", adica in lumea Ideii si a stiintei, Otilia va deveni o "Floare albastra" pierduta in departarea amintirii si o "dulce minune" a mitului tineretii.